

۴ (ا) گمے تے اےک وشے تمارے اارسیماں لہو.

۹

- (۱) عشق حقیقی در اشعار خیام
- (۲) تعلیم اخلاق در اشعار خیام
- (۳) فلسفہ زندگی عمر خیام

(ب) گمے تے یارنی اداکارا سڈیت ویاہیا آہو :

۴

- (۱) تفتاد (۲) مبالغہ (۳) تجنیس مرکب
- (۴) تجنیس تام (۵) تجنیس مزید (۶) استعارہ

۵ گمے تے پاڻچنوں سمجھتی سڈیت آاهاंतर کرے :

۲۶

۱) از بادۂ ناب لعل شد گوهر ما
آمد بغغان زد بست ما ساغر ما
از بسکہ بھی خوریم مے بر سر ما
مادر سر مے شدیم د مے در سر ما

۲) روزیکہ بدست بر نیم جام شراب
وز فایت خرمی شوم مست و خراب
صد معجزہ پیدا کنم اندر ہر باب
زین طبع چو آتش و بسنہائے چو آب

(۶) چنداں بخورم شراب کیں بوئے شراب
آید ز تراب چوں روم زیر تر آب
تا بر سر خاک من رسد مچھورے
از بوے تراب من شود مست و فراب

۱۵۱ اے خواجہ یکے کام رواکن مارا
دم درکش و درکار خدا کن مارا
مارا ست رویم لیک تو کج بینی
رو چارہ دیدہ کن ریاکن مارا

(۷) ساقی نظرے بہ بے کساں بہر خدا
بشکن تب ما بوالہوساں بہر خدا
ما ما ہی مردہ ایم و تو آب حیات
مارا بوصول خود رساں بہر خدا

(۸) چوں فوت شوم ببادہ شوئید مرا
سلفین ز شراب و جام گوئید مرا
خوائید بروز حشر یا بید مرا
از خاک درمیکدہ بوئید مرا

(۹) خرم نبود زیست دل پر غم را
بمحر تو حزین کرد دل خرم را
من تلخی عالم بتو خوش میکردم
باتلخی بجزرت چہ کنم عالم را